

IGNACY BŁASZKIEWICZ

Polskie Towarzystwo Archeologiczne Oddział w Rzeszowie prowadzi od kilkunastu lat ożywioną działalność na odcinku upowszechnienia kultury w dziedzinie archeologii, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkiego, co wiąże się w tym zakresie z terenami obecnego województwa rzeszowskiego. W działalności tej bierze czynny udział wielu zawodowych archeologów oraz cały szereg osób nie posiadających wykształcenia w tej dyscyplinie nauki, lecz rozmiłowanych w prahistorii naszych terenów. Ludzie ci rekrutują się spośród różnych warstw naszego społeczeństwa. Wyprzedzili oni na omawianym odcinku działalność Polskiego Towarzystwa Archeologicznego. Wielu z nich, to nauczyciele szkół podstawowych i średnich.

Jednym z takich zapalonych działaczy na tym odcinku był zmarły w dniu 15 maja 1964 roku kierownik szkoły podstawowej w Husowie, pow. Łańcut, Ignacy Błaszkiwicz. Urodził się 7 sierpnia 1891 r. w Samborze. Państwowe Seminarium Nauczycielskie ukończył w Krakowie, a następnie Wyższą Szkołę Ogrodniczą we Fredrowie. Już jako młody nauczyciel złożył egzamin z geografii, przyrody i zajęć praktycznych w Jarosławiu. Od 1912 r. pracował jako nauczyciel szkół podstawowych: w Zmysłówce, Leszczynach, Łańcucie i Husowie, a następnie ponownie w Husowie, ale tym razem jako kierownik szkoły.

Ignacy Błaszkiwicz od początku swej działalności nauczycielskiej brał czynny udział w życiu społeczno-kulturalnym i gospodarczym wsi polskiej. Za jego staraniem zbudowana została w Husowie piękna piętrowa szkoła murowana. Posiadane wykształcenie ogrodnicze wykorzystywał w propagowaniu akcji sadzenia drzew owocowych, których okolicie te przed tym nie znały. Pracował w maszynowym kółku rolniczym, zorganizował mleczarnię. Należał do Zjednoczonego Stronnictwa Ludo-

wego, Związku Nauczycielstwa Polskiego, był przewodniczącym Gromadzkiej Komisji Kultury, członkiem Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Husowie. Od lat kilkunastu był członkiem Polskiego Towarzystwa Archeologicznego, Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego i wielu innych.

Należał do kategorii świątłych wychowawców młodzieży, utrzymywał kontakty z wieloma placówkami naukowymi w kraju. Motorem jego działania było wielkie umiłowanie ziemi ojczyściej i narodu polskiego, a szczególnie dzieci i młodzieży. Najwymowniej świadczy o tym jego działalność w okresie okupacji, kiedy to jako przewodniczący Komisji Tajnego Nauczania wpajał w młodzież umiłowanie Ojczyzny, zaznajamiał z jej dziejami, wskazywał drogę do Jej wyzwolenia i budowania Jej wielkości.

Ignacy Błaszkiwicz od wczesnych lat swego życia interesował się zabytkami, historią, a w szczególniejszy sposób archeologią i do końca życia swego był jej zapalonym miłośnikiem i popularyzatorem. Za pośrednictwem i przy współudziale młodzieży gromadził zbiory archeologiczne z przypadkowych odkryć w Husowie, Albigowej, pow. Łańcut, Chodakówce, pow. Przeworsk. Większość swych zbiorów przekazał Oddziałowi Polskiej Akademii Nauk w Krakowie oraz Muzeum Archeologicznemu w Krakowie. Z chwilą powstania w Rzeszowie Ośrodka Archeologicznego był z nim w stałym kontakcie, przekazując odkryte przez siebie i miejscową ludność eksponaty archeologiczne oraz miejsca ich odkrycia. Kilka cennych ofiarowanych przez niego jeszcze za życia eksponatów wzbogaciło też zbiory archeologiczne, numizmatyczne oraz etnograficzne Muzeum w Rzeszowie. Do zbiorów tegoż Muzeum oddał też swój rękopis pt. „Jak zbierałem kamienie archeologiczne”, w którym podaje wiele szczegółów dotyczących jego pracy zawodowej i społecznej. Informacjom Ignacego Błaszkiwicza zawdzięczamy znaczne powiększenie się rejestru nowych stanowisk archeologicznych w powiecie łańcuckim. Jego działalności zawdzięcza kilka szkół uzyskanie wielu ciekawych eksponatów archeologicznych, służących im jako pomoce naukowe, przykładem tego może być Szkoła Podstawowa w Biało-brzegach.

Jako kierownik szkoły w Husowie miał możliwość przeprowadzania bardzo wielu pogadarek i odczytów na tematy archeologiczne wśród młodzieży szkolnej i miejscowej ludności. Ze zbiorów jego korzystały przybywające tu liczne wycieczki szkolne oraz młodzież przebywająca na koloniach w Husowie i okolicy. Dzięki dużemu wkładowi pracy Ignacego Błaszkiwicza ludność zamieszkała na terenie zasięgu jego oddziaływania, doskonale zorientowana była w znaczeniu ochrony zabytków ar-

cheologicznych, wie jak postąpić należy w przypadku natrafienia na stanowiska archeologiczne w terenie, posiada też znaczne rozeznanie w zakresie pradziejów.

Ignacy Błaszkiwicz od lat kilkunastu był czynnym działaczem Komisji Opieki nad Zabytkami przy Zarządzie Okręgu PTTK w Rzeszowie, jako Społeczny Opiekun Zabytków Archeologicznych. Ostatnim jego pismem z tego odcinka działalności było zawiadomienie Zarządu Głównego PTTK w Warszawie o niemożności wzięcia udziału w Zjeździe Społecznych Opiekunów Zabytków w Warszawie. W dniu odbywania Zjazdu Ignacy Błaszkie-

wicz już nie żył. Umarł nazajutrz po wysłaniu zawiadomienia.

Śmierć Ignacego Błaszkiwicza boleśnie dotknęła mieszkańców Husowa, wielu sąsiednich miejscowości i liczne rzesze jego wychowanków. Spoczął na miejscowym cmentarzu w Husowie, wśród tych, którym służył całe życie ucząc ich i wychowując.

Wspomnieć też należy, że bogate swoje zbiory z zakresu numizmatyki, archeologii, historii i etnografii, jakie zebrał w ostatnich latach swego życia przekazał testamentem Muzeum Okręgowemu w Rzeszowie, który to testament rodzina Zmarłego w pełni wykonała.